

Finansdepartementet
Pb 8008 Dep
0030 OSLO

Vår ref
200800105-2

Arkivkode
008

Saksbehandler
RS

Deres ref
08/981 SL FML/rla

Dato
25.6.2008

HØRING - NOU 2008:7 KULTURMOMSUTVALGET

Vi viser til departementets brav datert 2.4.2008 hvor det bes om høringsuttalelse til NOU 2008:7 Kulturmomsutvalget.

Utvalget ble satt ned for å gjennomgå merverdiavgiftsregelverket på kultur- og idrettsområdet, med sikte på å utvide avgiftsgrunnlaget og skape et mer oversiktlig og helhetlig regelverk som gir mindre byråkrati og lavere administrative kostnader.

Kommentarene fra FILM&KINO vil i hovedsak bygge på de erfaringer som er gjort etter at merverdiavgiftsplikten ble utvidet til å omfatte kino- og filmbransjen med redusert sats med virkning fra 1.1.2005.

Utvalget har selv lagt stor vekt på resultatene av omleggingen for kino- og filmbransjen, og har blant annet bestilt en særskilt rapport fra PricewaterhouseCoopers (PWC) hvor det i detalj er redegjort for virkningen av omleggingen for hvert ledd i næringskjeden (produsent, distributør og kino). I tillegg er det foretatt beregninger som viser endringer i statens proveny som følge av omleggingen. Siden dette tallmaterialet ligger som vedlegg til utredningen, og er behørig behandlet av utvalget, vil vi ikke gå nærmere inn på dette i vår uttalelse.

I rapporten fra PWC er den totale effekten for kinoene av omleggingen beregnet til – 3,1 millioner kroner. Et tilsynelatende lite beløp, men for den enkelte kino har utslagene blitt store. De største kinoene, som i hovedsak er organisert som kommunale eller private aksjeselskap, har i kraft av sin størrelse og omsetning tilstrekkelig investeringsbehov og innkjøp av varer og tjenester til at det gir en gevinst å være innenfor merverdiavgiftsregelverket. For de mellomstore og små kinoene, som er organisert som en del av kommunal forvaltning eller eid og drevet av små private organisasjoner, vil driften ofte medføre så ubetydelig innkjøp av varer og tjenester at merverdiavgiftsregnskapet vil gå, med et i forhold til omsetningen, betydelig underskudd. En del av de mindre kinoene kommer ikke opp i 50 000 kroner i omsetning, og nyter dermed ikke godt av merverdiavgiftsfradraget.

Vi vil anta at dette også vil gjelde øvrige deler av kulturområdet og idrettssektoren, og vil anbefale at en evt. utvidelse av merverdiavgiftsgrunnlaget følges tett opp for å avdekke og evt. kompensere for skjevheter og konkurransevridning som en følge av utvidelsen.

Utvalget har vurdert tre modeller for utvidelse av merverdiavgiftsgrunnlaget: breddemodellen, subjektmodellen og aktivitetsmodellen. Utvalget har enstemmig gått inn for breddemodellen og argumenterer selv godt for hvorfor de to andre ikke er egnet.

Utvalget foreslår en forhøyelse av den særskilte registreringsgrensen for veldedige og allmennyttige organisasjoner fra 140 000 kroner til 300 000 kroner for å skjerme frivillig virksomhet mot negative konsekvenser av en omlegging. I tillegg forelås det en frivillig registreringsordning for de organisasjonene som etter utvalgets modell vil få en avgiftspliktig omsetning mellom 140 000 og 300 000 kroner. Vi finner det svært vanskelig å forutse konsekvensene av disse forslagene. Det vil uansett være påkrevet med en omfattende oppfølging av frivillig sektor for å hindre en utilsiktet forverring av rammevilkårene til denne virksomheten. Erfaringene fra overgangen for kinoene viser at små dugnadsdrevne kinoer med svært lave kostnader har fått problemer, og det samme vil bli tilfelle for mange mindre arrangører som baserer seg på frivillighet innen kultur- og idrettsområdet.

Det er beregnet at det ved innføring av en breddemodell hvor det ilegges 8 % merverdiavgift og innføres en skjermingsmodell for veldedige og allmennyttige organisasjoner, så vil staten få et provenytap på om lag 640 millioner kroner. Det har ikke ligget i utvalgets mandat å anbefale om eller i hvilken grad dette skal dekkes inn, men de er bedt om å påpeke hvordan det evt. kan gjøres. Utvalget har vist til at det enten kan dekkes inn ved å foreta trekk i overføringene til de deler av kultur- og idrettsområdet som mottar statlige overføringer, eller ved å benytte den ordinære satsen på 25 % for de deler av kultur- og idrettsområdet som bidrar til det største provenytapet og som har høy omsetning. Her vil vi anbefale at den førstnevnte modellen legges til grunn dersom tapet helt eller delvis forutsettes inndekket. Den andre modellen vil fremstå som uryddig med innføring av ulike satser for aktører innen samme område, og omsetning vil kunne variere mye fra år til år for en del virksomheter og dermed vil modellen være lite forutsigbar.

Med vennlig hilsen

Jene Løken
adm. direktør

Roar Svartberg
administrasjonssjef